

КУРИСЬ

Ярослав Іванович — кандидат хімічних наук, старший науковий співробітник відділу вільних радикалів Інституту фізичної хімії ім. Л.В. Писаржевського НАН України

ПАВЛЩУК

Віталій Валентинович — академік НАН України, доктор хімічних наук, професор, директор Інституту фізичної хімії ім. Л.В. Писаржевського НАН України

Вячеслав Григорович Кошечко

УСЕ ЖИТТЯ — В АКТУАЛЬНОМУ ПОШУКУ

До 80-річчя академіка НАН України В.Г. Кошечка

22 червня 2026 р. виповнюється 80 років видатному вченому в галузі фізичної та фізичної органічної хімії, лауреату Державної премії України в галузі науки і техніки (1993), заслуженому діячеві науки і техніки України (1997), лауреату премії імені О.І. Бродського НАН України (1999) та премії імені Л.В. Писаржевського НАН України (2012), віцепрезиденту НАН України (2015—2025), директору Інституту фізичної хімії ім. Л.В. Писаржевського НАН України (2008—2024), доктору хімічних наук (1987), професору (1996), академіку НАН України (2006) Вячеславу Григоровичу Кошечку.

Вячеслав Григорович Кошечко народився 22 червня 1946 р. в м. Житомир. Після закінчення середньої школи він продовжив навчання в Ужгородському державному університеті, яке завершив у 1969 р. Відслуживши в армії, у 1971 р. В.Г. Кошечко вступив до аспірантури Інституту фізичної хімії ім. Л.В. Писаржевського НАН України, у відділ вільних радикалів, заснований тоді молодим доктором хімічних наук Віталієм Дмитровичем Походенком — майбутнім академіком НАН України, який на довгі роки став його наставником і старшим товаришем. Потужний інтелектуальний тандем, створений вчителем і учнем, понад пів століття багато в чому визначав ключові напрями розвитку української школи фізичної хімії, молекулярного матеріалознавства та дослідження нанорозмірних систем.

У 1975 р. В.Г. Кошечко захистив кандидатську дисертацію, а чотири роки потому цикл його робіт з кінетики та механізму окисно-відновних реакцій вільних радикалів було відзначено Республіканською комсомольською премією ім. М. Островського в галузі науки, техніки й виробництва. У 1987 р. він здобув ступінь доктора хімічних наук, у 1990 р. його було обрано членом-кореспондентом, а у 2006 р. — академіком НАН України.

Наукова діяльність В.Г. Кошечка охоплює широкий спектр проблем сучасної хімії. Серед напрямів його досліджень — теорія хімічної будови і реакційної здатності, кінетика, органічна електрохімія, міжмолекулярні взаємодії, гомогенний катализ,

Вчитель і учень — академіки НАН України В.Д. Походенко і В.Г. Кошечко

властивості й поведінка інтермедіатів хімічних перетворень.

В.Г. Кошечко разом із колегами розробив нові ефективні хімічні та електрохімічні способи одержання цілої низки важливих органічних сполук. Останніми роками значну увагу він приділяє дослідженням у галузі фізичної хімії різних функціональних наноматеріалів, зокрема двовимірних структур і нанокompatитів на їх основі.

Оскільки в цьому короткому нарисі неможливо охопити всі вагомі результати, отримані за безпосередньою участю ювіляра, наведемо лише його найбільш яскраві, визначальні наукові здобутки.

Початок наукової діяльності В.Г. Кошечка припав на період формування в органічній хімії принципово нових уявлень про можливість і поширеність явищ «одноелектронного переносу» на протигагу класичному перенесенню електронної пари. В Інституті фізичної хімії ім. Л.В. Писаржевського НАН України проводили широкий і активний пошук доказів і здійснювали обґрунтування такого підходу, заснованого на перенесенні одного електрона як елементарному рушійному акті в механізмах багатьох органічних реакцій. Наполегливі та вдумливі дослідження молодого науковця В.Г. Кошечка допомогли за короткий час встановити низку закономірностей і зробити

важливі відкриття в цьому напрямі. Так, було доведено, що первинним елементарним актом при утворенні електронейтральних вільних фенокисильних радикалів із фенолів під дією органічних та неорганічних окисників є не відрив атома водню, як вважали раніше, а перенесення електрона від фенолів до окисників із виникненням катіон-радикалів із фенолів. Було показано, що стійкість таких катіон-радикалів суттєво залежить від електронної будови фенолів, природи середовища і температури. Механізм окиснення передбачає первинне утворення комплексу фенол—окисник та наступне перенесення електрона в ньому, що приводить до виникнення катіон-радикалу фенолу, здатного розпадатися на нейтральний фенокисильний радикал і протон. Використання методу електронного парамагнітного резонансу дало змогу В.Г. Кошечку зі співавторами детально дослідити електронну будову вперше отриманих катіон-радикалів із заміщених фенолів і делокалізацію в них неспареного електрона по ароматичному ядру.

В.Г. Кошечко з колегами всебічно дослідили новий клас реакцій вільних радикалів, що включають їхні окисно-відновні перетворення на рівні елементарних актів, а також встановили основоположні закономірності впливу електронної будови вільних радикалів і реагентів, природи середовища на швидкість таких процесів. У цьому напрямі В.Г. Кошечку разом з колегами належить пріоритет у відкритті низки принципово нових ефектів і явищ — «некласичної» властивості вільних радикалів вступати в окисно-відновні реакції між собою; виникнення електрорушійної сили та електричного струму в реакціях вільних радикалів; можливості гомогенного каталізу різних хімічних та електрохімічних процесів вільними радикалами та іон-радикалами; здатності одних «малих» молекул каталізувати перетворення інших тощо.

В.Г. Кошечко разом із В.Д. Походенком виявили і ґрунтовно дослідили здатність вільних радикалів виступати як донорами, так і акцепторами одного електрона, тобто проявляти «амфотерні» властивості. Вони вперше висунули гіпотезу про те, що за достатньої різниці

енергій вищої зайнятої молекулярної орбіталі одного з радикалів і нижчої вільної молекулярної орбіталі іншого їх взаємодія може проходити з повним перенесенням електрона між ними, що приводить до утворення катіона і аніона. Отже, рекомбінація таких радикалів може відбуватися шляхом перенесення електрона. Можливість реалізації такого процесу було експериментально підтверджено на великій кількості вільних радикалів різних класів.

Таким чином, завдяки працям В.Г. Кошечка деякі реакції, які раніше вважали гомолітичними, стало можливим трактувати як редокс-процеси, де елементарним актом є перенесення електрона. Важливим підсумком цих досліджень стала поява в 1977 р. першої у світовій науковій літературі монографії, присвяченої новим підходам до розуміння процесів за участю вільних радикалів, — «Окисно-відновні реакції вільних радикалів»¹.

Масштабний цикл фундаментальних досліджень у галузі будови, кінетики та реакційної здатності катіон-радикалів, виконаний В.Г. Кошечком разом із колегами, заклав основу одного з нових напрямів хімії — фізичної хімії гетероатомних катіон-радикалів. Вячеслав Григорович обґрунтував ключову роль катіон-радикалів у перебігу процесів електрофільного заміщення (нітрузування, бромовання, формілювання, ацилювання та ін.) низки кисень-, азот- та сірковмісних ароматичних субстратів. Це дозволило переосмислити класичні уявлення про елементарні акти та механізм перебігу таких процесів, розробити підходи до їх інтенсифікації та керування, запропонувати нові методи введення замісників в ароматичне ядро. В.Г. Кошечко визначив основні фактори, що впливають на реакційну здатність гетероароматичних катіон-радикалів різних класів в окисно-відновних реакціях з вільними радикалами, органічними і неорганічними молекулами, уперше встановив зв'язок між електронною будовою катіон-радикального остова, природою аніона, середовища та реакційною

здатністю катіон-радикалів, а також асоціативно-дисоціативними переходами різних типів іонних пар, у вигляді яких катіон-радикал перебуває в розчині.

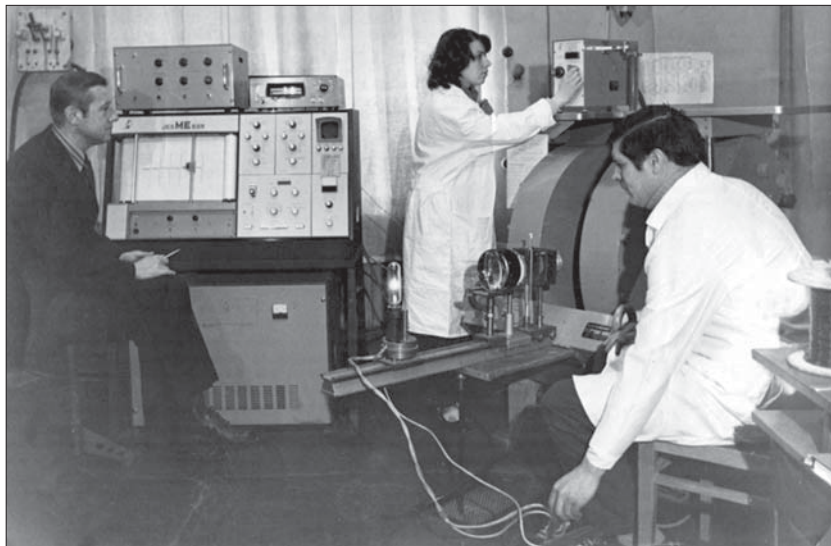
Вагомі результати В.Г. Кошечко отримав у дослідженні кінетики та механізму реакцій катіон-радикалів з електронейтральними стабільними вільними радикалами. Він показав, що залежно від електронної будови катіон-радикали можуть виступати в таких реакціях як акцепторами, так і донорами електронів, а їхня взаємодія з вільними радикалами відбувається за біомолекулярним механізмом, що включає стадію утворення проміжного донорно-акцепторного комплексу «катіон-радикал — нейтральний радикал», у якому надалі й здійснюється перенесення електрона.

В.Г. Кошечко провів важливі фундаментальні дослідження в галузі електрохімії вільних радикалів та іон-радикалів. Варто зазначити, що до початку цих робіт основну увагу вчені зосереджували на методах електрохімічної генерації іон-радикалів та їхніх перетвореннях. Натомість практично невивченими залишалися електрохімічні характеристики іон-радикалів, особливо виділених у вигляді індивідуальних солей.

З використанням комплексу електрохімічних методів дослідження (класичної та циклічної вольтамперометрії, полярографії, спектроскопії), ЕПР та інших методів В.Г. Кошечко зі співробітниками детально розглянули анодну та катодну поведінку іон-радикальних солей широкого кола азот-, кисень- та сірковмісних гетероциклічних сполук, що дало змогу оцінити донорно-акцепторну здатність парамагнітних частинок — вільних радикалів та іон-радикалів, а також порівняти їх з аналогічними процесами для діаманітних молекул. Виявлені при цьому принципові відмінності перебігу електрохімічного відновлення/окиснення вільних радикалів (або іон-радикалів) та діаманітних молекул було пояснено різною будовою їхніх зовнішніх молекулярних орбіталей.

В.Г. Кошечко зі співавторами встановили кількісні кореляційні залежності, що пов'язують електрохімічні характеристики вільних

¹ Походенко В.Д., Белодед А.А., Кошечко В.Г. *Окислительно-восстановительные реакции свободных радикалов*. Киев: Наукова думка, 1977.

В.Г. Кошечко, В.Д. Походенко і М.Я. Гороховатська проводять вимірювання спектрів електронного парамагнітного резонансу

радикалів та іон-радикалів з їхньою електронною будовою, з одного боку, і кінетичними параметрами окисно-відновних реакцій, у яких вони беруть участь, — з іншого.

Дуже важливим є ще один фактор, уперше виявлений В.Г. Кошечком зі співавторами, що може значною мірою впливати на електрохімічні характеристики іон-радикалів, — ступінь їх агрегації в контактні або сольватно розділені іонні пари.

Науковий колектив під керівництвом В.Г. Кошечка виявив нові можливості використання стабільних катіон-радикальних солей — як ефективних активаторів і каталізаторів перетворень низки «малих» неорганічних молекул (SO_2 , H_2O , CO), а також фенолів і спиртів у хімічних процесах.

Роботи В.Г. Кошечка заклали фундаментальні основи нового перспективного напрямку електроорганічної хімії — електрохімічно активованого введення «малих» молекул (CO_2 , CO , NO , SO_2 , CS_2 , H_2S , фреони) як функціональних груп у різні органічні субстрати. Було ґрунтовно досліджено елементарні акти взаємодії «малих» молекул з аліфатичними і ароматичними галогенпохідними, алкенами, фенолами, тіофенолами, ненасиченими і галогенвмісними полімерами та ін., встановлено природу ключових проміжних частинок у таких процесах (вільних

радикалів та іон-радикалів), досліджено вплив електронної будови вихідних реагентів, природи матеріалу електрода, середовища, режиму електролізу тощо на перебіг процесів і вихід кінцевих продуктів. Це дозволило розробити принципово нові ефективні методи конверсії «малих» молекул у цінні органічні продукти в м'яких умовах, що має важливе значення як для синтетичної практики, так і для екології (Green Chemistry), оскільки дає змогу використовувати «малі» молекули — забруднювачі атмосфери — як цінну синтетичну сировину.

В.Г. Кошечко виконав піонерний цикл досліджень у галузі електронно індукованої активації фреонів з використанням їх як фторалкілювальних агентів різних органічних і неорганічних субстратів. Інтерес до вивчення можливості електрохімічної активації фреонів був пов'язаний не лише з їх утилізацією як забруднювачів атмосфери, що руйнують озоновий шар Землі, а й з пошуком нетрадиційних способів їх використання, перспективним серед яких є залучення фреонів до синтезу цінних фторвмісних органічних продуктів — лікарських засобів (зокрема, антибіотиків), інсектицидів, фунгіцидів тощо.

В.Г. Кошечко зі співавторами запропонували нові прості шляхи одержання кополімерів акрилової кислоти з вінілгалогенідами, що

В.Г. Кошечко обговорює наукові результати з аспірантами В.Є. Тітовим, А.М. Іноземцевим та В.А. Криловим

ґрунтуються на вперше встановленій ним можливості електрохімічно активованого введення діоксиду вуглецю в галогенвмісні полімери (полівінілхлорид, полівінілбромід) та полібутадієн. Було показано, що електрохімічна активація полівінілгалогенідів і CO_2 відбувається за близьких потенціалів і приводить до утворення як радикальних та карбаніонних центрів у полімері, так і аніон-радикалів діоксиду вуглецю. Внаслідок взаємодії цих частинок між собою або з CO_2 утворюються аніони акрилової кислоти, а надалі — й кополімер акрилової кислоти з вінілгалогенідами. Процес карбоксилування полібутадієну відбувається аналогічно.

Як було зазначено вище, В.Г. Кошечко разом з В.Д. Походенком виявили невідоме раніше явище — виникнення електрорушійної сили та появу електричного струму в електрохімічних ланцюгах, що складаються з двох вільних радикалів. Цей ефект було підтверджено в низці реакцій різнойменних пар вільних радикалів і катіон-радикалів, катіон- та аніон-радикалів, а також їх комбінацій з діаманітними молекулами. Новий клас струмоутворюючих реакцій в електрохімічних ланцюгах з вільних радикалів було покладено в основу створення первинних і вторинних хімічних джерел струму (ХДС), в яких як робочі речовини виступали тільки стабільні радикали. Створені ХДС не мали на

той час аналогів у світі і були запатентовані в багатьох країнах (США, ФРН, Японія, Велика Британія та ін.).

В.Г. Кошечко також уперше показав, що низка хінонів, поліциклічних вуглеводнів та інших сполук здатні утворювати на поверхні літію захисні іонпровідні плівки, які підвищують ефективність оборотної роботи літійового анода та вольтамперні характеристики літійових ХДС. Ці результати стали підґрунтям для створення нових літійових ХДС з поліпшеними експлуатаційними характеристиками, які було впроваджено в серійне виробництво в Україні. На базі розроблених В.Г. Кошечком зі співробітниками оригінальних композицій органічних апротонних електролітів, які здатні значно підвищувати експлуатаційні характеристики літійових джерел струму, вперше в Україні було налагоджено промисловий випуск ефективних літійових ХДС особливого призначення (для живлення спецтехніки, кіно-, фотоапаратури та інших пристроїв), здатних працювати в жорсткому імпульсному режимі за низьких температур.

Цей напрям досліджень і надалі продовжував привертати пильну увагу Вячеслава Григоровича, отримавши новий імпульс у роботах зі створення нанокompозитів на основі різних сполук *d*-металів (насамперед оксидів) та електропровідних органічних полімерів (ЕПП) як активних

Виступ на науковій конференції Інституту

катодних матеріалів для літєвих ХДС. Під його керівництвом спільно з корпорацією General Motors (США) було розроблено принципово нові трикомпонентні гібридні наноконpozити типу «гiсть—хазяїн» на основі шаруватих оксидів перехідних металів, зокрема V_2O_5 , де в міжшаровому просторі наночастинок неорганічної компоненти одночасно містяться макромолекули полімерів з електронною та іонною провідністю — ЕПП та поліетиленоксиду відповідно. Такі наноконpozити як активна компонента катодних мас літєвих акумуляторів характеризуються не лише високою розрядною ємністю та стабільністю при циклуванні, а й поліпшеними транспортними властивостями завдяки наявності в їхньому складі полімерів з різним типом електропровідності.

Прикладами інших гібридних матеріалів нового покоління для літєвих ХДС є розроблені В.Г. Кошечком з колегами наноконpozити типу «ядро—оболонка» на основі низки ЕПП та $LiFePO_4$ або $LiMnCoNiO_2$, які здатні до тривалого циклування заряду-розряду і мають підвищені швидкісні характеристики; наноконpozити типу «гiсть—хазяїн» на основі ЕПП та сполук перехідних металів (V_2O_5 , MoO_3 та ін.), підданих постсинтетичній обробці (термообробка в атмосфері кисню, а також мікрохвильова і механохімічна дія), що зумовлює істотне поліпшення їхніх експлуатаційних електрохімічних

характеристик (питома розрядна ємність, здатність до тривалого циклування заряду-розряду, можливість експлуатації в літєвих джерелах струму з високою густиною струму).

Ще одним напрямом електрохімічної енергетики стало створення наноконpozиційних каталізаторів відновлення кисню на основі ЕПП для низькотемпературних паливних елементів, які через відсутність у їхньому складі дорогіших металів мають низьку собівартість і здатні стабільно функціонувати у водних електrolітах у широкому інтервалі рН, демонструючи конкурентні функціональні характеристики. Зокрема, В.Г. Кошечко зі співавторами одержали низку ефективних кобальт-азот-вуглецевих (Co-N-C) електрокаталізаторів відновлення кисню, при формуванні яких використовували ряд структурних аналогів поліаніліну та поліпіролу як джерел азоту, а також різні нанорозмірні (в тому числі графенові) матеріали. Перевагою таких каталізаторів, порівняно з традиційними системами на основі платини, є стійкість до отруєння метанолом та монооксидом вуглецю.

Останніми роками В.Г. Кошечко разом із колегами зробив вагомий внесок у започаткування новітнього наукового напрямку — фізичної хімії наноструктурованих систем і наноконpozиційних матеріалів (у тому числі графенів та графеноподібних двовимірних структур). Зокрема, спільно з колегами він розробив оригінальні екологічно сприятливі підходи до одержання наноструктурованих ЕПП, графену, графеноподібних MoS_2 , WS_2 , BN, германану та ін., а також нових гібридних наноконpozитів на їх основі з різними неорганічними сполуками з незвичайними фізико-хімічними, електрофізичними та оптичними властивостями — перспективних матеріалів для використання в різноманітних компонентах сучасної техніки: ХДС, суперконденсаторах, світлопроміньовальних діодах, електрокаталізаторах, сенсорах тощо. Виняткове значення мають запропоновані й розвинуті вченим нетрадиційні методи активації (зокрема, мікрохвильової і механохімічної) процесів одержання таких наноструктурованих систем і матеріалів.

Наведемо лише окремі результати робіт В.Г. Кошечка зі співавторами в цьому перспективному напрямі. Вперше запропоновано підходи до низькотемпературного механохімічно індукованого допування (в тому числі одностадійного) графену атомами азоту, а також кодопування атомами азоту і фтору з отриманням багатофункціональних наноматеріалів різного призначення; показано, що проведення електрохімічної ексfolіації графіту в присутності солей ароматичних карбонових кислот або азид-іонів в умовах імпульсної зміни потенціалу поляризації електрода дозволяє отримувати відповідно багатошарові графени та багатошарові графени, модифіковані атомами азоту, — перспективні електродні матеріали для деяких електрохімічних застосувань; встановлено високу ефективність механохімічно одержаного графеноподібного нітриду вуглецю ($g\text{-C}_3\text{N}_4$) як фотокаталізатора в процесі фотокаталітичного виділення водню; синтезовано нанокompозити на основі графену та оксидів d -металів (Fe_3O_4 , V_2O_5), які як катодні матеріали літєвих акумуляторів характеризуються високою розрядною ємністю, стабільністю при тривалому циклуванні заряду-розряду та за підвищених струмових навантажень, що пов'язано зі стабілізуючою дією вуглецевої компоненти на структуру нанокompозитів; одержано гібридні нанокompозити на основі 2D-дихальогенідів перехідних металів (MoS_2 , MoSe_2 , WS_2 , WSe_2) з низкою спряжених полімерів — ефективних фотолюмінесцентних матеріалів та електродів для суперконденсаторів, а також з графенами для застосування як електрокаталізаторів у проточних органічних та гібридних акумуляторах, що у відновлюваній енергетиці виконують функцію резервних накопичувальних джерел; створено нанокompозити на основі графену (наноструктурованого графіту) та нанорозмірних частинок оксиду міді (II) — перспективні безензимні чутливі шари електрохімічних сенсорів для визначення рівня глюкози у крові; синтезовано низку ефективних нанокompозиційних електрокаталізаторів відновлення кисню та виділення водню з води на основі графенових матеріалів і сполук перехідних металів (фосфідів, карбідів, нітридів та ін.).

У робочому кабінеті

Останнім часом В.Г. Кошечко зі співробітниками виконали важливий цикл робіт з дослідження неорганічних і гібридних перовскітів як перспективних матеріалів для створення сонячних комірок та світловипромінювальних пристроїв нового покоління. Зокрема, вперше встановлено можливість механохімічного одержання нанокристалічних гібридних органо-неорганічних $\text{RNH}_3\text{PbI}_2\text{X}$ (де $\text{R} = \text{CH}_3$, C_6H_{13} ; $\text{X} = \text{Cl}$, Br , I) та неорганічних CsPbX_3 ($\text{X} = \text{Br}$, I) перовскітів; уперше отримано квантові точки неорганічних перовскітів $\text{CsPbBr}_{3-y}\text{I}_y$ в матриці цеоліту типу X , використання яких дозволяє значно збільшити індекс передачі білого кольору ламп освітлення на основі синіх світловипромінювальних діодів; синтезовано низку нанокompозитів на основі графеноподібного гексагонального нітриду бору та неорганічних галоїдних перовскітів ($\text{CsPbBr}_{3-x}\text{I}_x$, де $x = 0\text{—}2$), які характеризуються інтенсивною фотолюмінесценцією у видимій частині спектра, що зумовлена ефектом просторового обмеження наночастинок напівпровідника між шарами діелектрика, а її колір залежить від природи галогенід-аніона.

Глибокі теоретичні та експериментальні дослідження В.Г. Кошечка тісно пов'язані із запитами практики. Він розробив оригінальні високочутливі магнітометри для польової та аерогеологорозвідки, магнітометри спеціального призначення, а також ХДС для різних застосувань, які впроваджено у великосерійне виробництво в Україні та за її межами, створив

інгібітори фенольного типу для стабілізації мастил, палив, каучуків, гум, пластичних мас тощо, деякі лікарські препарати, що стримують перебіг небажаних вільнорадикальних процесів в організмі, нові хімічні та електрохімічні способи одержання цілої низки комерційно важливих органічних сполук.

У доробку В.Г. Кошечка понад 500 наукових публікацій, зокрема 4 монографії та майже 50 патентів України і зарубіжних країн (США, ФРН, Японія, Велика Британія та ін.).

В.Г. Кошечко має широкі міжнародні зв'язки з провідними науковими центрами, що сприяло виконанню спільних наукових проєктів у рамках європейських програм за підтримки РЕСО, INTAS, COST, НТЦУ та ін., а також контрактів з великими зарубіжними фірмами, такими як General Motors (США), De La Rue plc (Велика Британія) та ін.

Поряд з інтенсивною науковою діяльністю Вячеслав Григорович Кошечко проводить велику науково-організаційну роботу. З 2008 по 2024 р. він очолював Інститут фізичної хімії ім. Л.В. Писаржевського НАН України (з 2025 р. — почесний директор Інституту), у 2015—2025 рр. був віцепрезидентом НАН України (з 2025 р. — член Президії НАН України). В.Г. Кошечко входить до складу Комітету з Національної премії України імені Бориса

Патона, він очолював експертну раду з хімії ВАК України (1992—1998), активно працював у кількох науково-технічних радах з управління державними і галузевими науково-технічними програмами, цільовими комплексними програмами фундаментальних досліджень НАН України, у міжнародній науковій раді з управління європейською науково-технічною програмою COST-29, вітчизняних та зарубіжних наукових радах з хімії, редколегіях низки наукових журналів.

За багаторічну плідну наукову і науково-організаційну діяльність В.Г. Кошечка нагороджено орденом князя Ярослава Мудрого III, IV і V ступенів, Почесною грамотою Кабінету Міністрів України, численними високими відзнаками Міністерства освіти і науки України і НАН України. Він заслужений діяч науки і техніки України, лауреат Державної премії України в галузі науки і техніки, премій ім. Л.В. Писаржевського та ім. О.І. Бродського НАН України, почесний доктор Ужгородського національного університету.

Наукова спільнота, колеги та учні щиро вітають Вячеслава Григоровича з ювілеєм і бажають йому міцного здоров'я, невичерпної енергії, нових творчих здобутків і подальших успіхів у науковій та науково-організаційній діяльності.

Yaroslav I. Kurys

L.V. Piszarzhetskii Institute of Physical Chemistry of the National Academy of Sciences of Ukraine, Kyiv, Ukraine
ORCID: <https://orcid.org/0000-0002-7088-6324>

Vitaly V. Pavlishchuk

L.V. Piszarzhetskii Institute of Physical Chemistry of the National Academy of Sciences of Ukraine, Kyiv, Ukraine
ORCID: <https://orcid.org/0000-0003-1130-8433>

A LIFETIME AT THE FOREFRONT OF DISCOVERY

To the 80th anniversary of Academician of the NAS of Ukraine V.G. Koshechko

June 22, 2026 marks the 80th anniversary of the outstanding scientist in the field of physical and physical organic chemistry, laureate of the State Prize of Ukraine in Science and Technology (1993), Honored Science and Technology Figure of Ukraine (1997), laureate of the O.I. Brodsky Prize of the NAS of Ukraine (1999) and the L.V. Piszarzhetskii Prize of the NAS of Ukraine (2012), Vice-President of the NAS of Ukraine (2015—2025), Director of the L.V. Piszarzhetskii Institute of Physical Chemistry of the NAS of Ukraine (2008—2024), Doctor of Chemical Sciences (1987), Professor (1996), Academician of the NAS of Ukraine (2006) Vyacheslav G. Koshechko.

Cite this article: Kurys Ya.I., Pavlishchuk V.V. A lifetime at the forefront of discovery. To the 80th anniversary of Academician of the NAS of Ukraine V.G. Koshechko. *Visn. Nac. Akad. Nauk Ukr.* 2026. (6): 85—92.
<https://doi.org/10.15407/visn2026.06.085>